

Planeringsdagar i Luleå skärgård

På lilla Hindersön i Luleå skärgård strålade avdelningsstyrelsens ledamöter och ersättare samman den 15:e till 17:e augusti. Den avskilda och vackra miljön skapade nödvändig arbetsro för två intensiva planeringsdagar och ett styrelsemöte. Agendan för hösten innehåller två viktiga punkter som delvis hänger ihop. Den ena är naturligtvis de påbörjade centrala avtalsförhandlingarna, RALS 2010. Inte minst diskuterades AgV:s och SACO S yrkanden och den avgrund som ligger mellan dessa och OFR:s yrkanden (se även månadens krönika). Den andra viktiga punkten handlade om effekterna av att propositionen "En akademi i tiden" antogs av riksdagen på försommaren. Flera universitet och högskolor har redan börjat sondera möjligheterna att etablera egna anställningsordningar inom lärare- forskarkategorin som en

följd av att högskoleförordningen mer eller mindre lösts upp. Vår strävan i ST är att nya anställningsformer, tidsbegränsade eller tillsvidare, ska kodifieras i centrala avtal, inte lokala. Trots ett pressat schema med ett välmatat styrelsemöte och planering av höstens och vinterns arbete han styrelsen också med en liten utflykt. Kosan styrdes bäst till det i havsbandet belägna Brändö skär, där kapellet besöktes. Efter andlig spis följde mer lekamliga njutningar. Några ledamöter och en ersättare vågade sig på ett dopp i den kyliga bottenviken medan kaffehurran puttrade på elden och de medhavda smörgåsarna plockades fram. Sålunda rustad styrde styrelsen sedan fören åter mot Hindersön och fortsatt facklig diskussion.

JB

En resolution för lärarna

Ett nordiskt möte för universitetslärare i maj i år resulterade i ett gemensamt upprop för lärarna, berättar SULF-tidningen. I uttalandet uttrycks oro för den instrumentella syn och det ekonomiska tänkande som kommit att prägla utbildning och forskning. Kortsiktigt nyttotänkande riskerar att undergräva universitetens självständighet och forskningens frihet. Gymnasiefiering hotar, menar man vidare. Resolutionen mynnar

ut i ett krav på politikerna i de nordiska länderna att de "åstadkommer en utveckling av universitet och högskolor som garanterar den akademiska utbildningens och forskningens frihet och kvalitet." Det kan ju vi i ST också skriva under på!

Se:

<http://www.sulf.se/templates/Page.aspx?id=11365>

JB

Kalendarium

2010-09-16,17
Seminarium med Ukrainska forskningsförbundet, Lund

2010-09-22
Avdelningsstyrelse

2010-10-18,19
Avdelningsstyrelse

2010-11-17
Avdelningsstyrelse

2010-11-18,19
Avdelningsråd

Aktuella länkar

Gå in på www.st.org/universitet klicka vidare och läs mer!

Bidrag önskas!

Tillsammans är vi inte bara starka, vi hör också otroligt bra! Skicka därför tips till oss om allt som kan vara av intresse, högt som lågt, stort som smått. Skriv också gärna texter själv. Det måste inte vara något du hört eller sett utan kan lika gärna vara något du tycker andra borde höra. Underteckna med namn eller signatur. Kontaktinfo längst ner på sidan 2.

DIN VÄN PÅ JOBBET!

Testa Fackförbundet ST för 50 kronor per månad de första halvåret!
www.st.org

Bliv medlem!

Månadens krönika – Leva eller lyda?

Det sydsvenska bandet Wilmer X gjorde i slutet av 70-talet en låt med titeln "Leva eller lyda". En del av texten går så här:

Det finns dom som bygger
och dom som bränner ner,
det finns dom som försöker
och dom som bara river isär.

Ibland är jag ensam,
ibland är jag helt själv.

Är jag den ende här som ser?

Är jag den ende här som vet vad som sker?

Leva eller lyda, leva eller lyda,
leva eller lyda är ditt val.

Låten och låttextern kommer för mig när jag begrundar de pågående RALS-förhandlingarna. Fackets roll är inte att lyda även om arbetsgivarverket (AgV) uppenbarligen anser att såväl anställd personal som deras organisationer lydigt ska rätta in sig leden. Särskilt i denna finanskrisens tid när maktavare inom både offentliga och privata näringar återigen spelat bort medborgarnas pengar på tärning. Nej, fackets roll är att göra arbetslivet drägligt, att göra det möjligt för alla löntagare att leva ett bra liv trots att en stor del av detta liv ska tillbringas på arbetsplatsen.

AgV:s yrkanden i de pågående RALS-förhandlingarna är, inte oväntat, en dyster läsning. I korthet går de ut på följande: avtalet ska inte vara tidbegränsat utan rulla med 9 månaders uppsägningstid. Avtalet ska inte innehålla några siffror för löneutrymme vare sig individuellt eller kollektivt. All lönesättning ska ske genom s.k. lönesättande samtal. Tidpunkten för lönerrevisioner ska sättas lokalt enligt en förhandlingsordning där arbetsgivaren vid oenighet ensam bestämmer tidpunkten (hallå, då bestämmer ju arbetsgivaren i praktiken själv!). Till detta kommer att AgV yrkar på ganska stora förändringar vad gäller semesteravtalet och trygghetsavtalet. Föräldralediga ska t.ex. inte få lika mycket semester som andra och vid uppsägningar p.g.a. arbetsbrist ska det inte vara möjligt att få förlängd uppsägningstid på samma vis som idag och den uppsagde ska dessutom inte ha samma möjligheter till ledighet utan löneavdrag under uppsägningstiden. Det senare är anmärkningsvärt eftersom AgV här är inne och petar i trygghetsavtalet, vilket ju till en stor del är finansierat med

lönemedel som vi avstått i tidigare avtalsförhandlingar.

Karaktern av AgV:s yrkande är nu inte så förvånande. De har i tidigare RALS-förhandlingar uppträtt på ett snarlikt, omodernt, brukspatronsmissigt vis. I den nyliberala vind som fortfarande blåser tycks de redo att införa det gamla amerikanska systemet med "company stores", otyglad konkurrens och hela baletten. Till varje pris ska kollektiven söndras! Det patetiska med deras yrkande är att de klär in sina orättvisa och odemokratiska krav med termer som "modernit" och "verksamhetsanpassat".

Förvånande är istället att SACO S har bestämt sig för att lyda! Läs det igen: SACO S har bestämt sig för att lyda! Jag hoppas att alla högutbildade, intelligenta och förhoppningsvis kloka medlemmar i något av SACO-förbunden läser dessa rader. Och jag hoppas att de verkligen sätter sig in i det yrkande som SACO S lämnat till AgV. Deras s.k. yrkande gör mig både förbannad, ledsen och inte så lite rädd ty det överensstämmer i stora drag (ibland ordagrant!) med AgV:s yrkande. Inga siffror behövs i avtalet. Lönerna kan med fördel revideras löpande efter individuella samtal med chefen. Arbetstider, semestrar etc. kan likaså bestämmas efter individuella samtal i form av enskilda avtal. Den enskilde medlemmen ska inte garanteras någon löneutveckling utan kan bli helt utan löneökning om man inte skött sig. Man vill även ha differentierad lön mellan enheter som har bra ekonomi och de som har det sämre ställt. Medlemssolidariteten går mot noll! Snacka om att vara lydiga! Arbetsgivarens lydiga redskap! Någon solidaritet med andra fack finns heller inte. Istället kritiserar man de fackliga kollegorna inom OFR och SEKO, vilka anklagas för att bromsa SACO-medlemmarnas löneökningar i det att "löneutvecklingen för Saco-S förbundens medlemmar, där utgångspunkten för löneutvecklingen är verksamhetens resultat och medarbetarnas bidrag till verksamheten, försvåras av siffror i andra fackliga organisationers avtal inom avtalsområdet."

Det skrämmande i det hela är att SACO-förbunden inom vårt området, och säkert inom flera andra statliga

områden, organiserar en större del av personalen än vad vi gör. Det blir ju inte lättare för oss i ST att driva fackliga krav när det visar sig att det vi trott vara en möjlig, facklig partner överhuvudtaget inte är en fackförening. Vi har lika stor nytta av SACO-medlemmarna som vore de oorganiserade! Tillsammans med AgV håller SACO på att "riva isär" och "bränna ner" en välfärdsstruktur som fackföreningar och andra kollektiva rörelser med stor möda byggt upp under mer än ett sekel. Vad kommer sedan? Köp, slit och släng infört även på arbetsmarknaden!

Vad ska då ST göra? ST har lagt ett yrkande i RALS:en som, utan att var lydigt, på ett realistiskt sätt begär ungefär samma utrymme som andra kollektiv -ibland efter strejk- erhållit i den pågående avtalsrörelsen. Som en självklarhet finns där även krav på ett lägsta utrymme, som garanterar alla en löneutveckling. Yrkandet innehåller också vettiga krav vad gäller trygghet, arbetstider, bemanningsföretag m.m. Personligen kan jag tycka att vi kunde ha gått längre men på det hela är yrkandet ett hedervärd, fackligt avtalsyrkande. I tidigare RALS:ar har vi ruckat på många krav men denna gång är det banne mig dags att sätta ner foten. Om ingen annan gör det måste vi göra det! Därför bör ST helt enkelt stå fast vid sitt yrkande denna gång och säga hit, men inte längre! Vi tänker leva, inte lyda!

Janne Backlund

Ledamot i avdelningsstyrelsen

Kontaktinformation:

Redaktionen:

Janne Backlund

janne.backlund@abm.uu.se

Alejandra Pizarro

alejandra.pizarro@utep.su.se

Webbinformatör:

Annika Aronsson

annika.aronsson@lnu.se